Ονομάζομαι Σωτήρης Λασκαρίδης. Γεννήθηκα το Δεκέμβριο του 1980 στον Πειραιά και μεγάλωσα τα πρώτα χρόνια της ζωής μου στον Κορυδαλλό μαζί με τον μικρότερο αδελφό μου, τον Αλέξη. Δεν μας είχε λείψει τίποτα από αυτά που ζητάει ένα παιδί από τους γονείς του.Ο πατέρας μου είχε ένα μαγαζί με παγωτά, στην πλατεία Μέμου, το οποίο το πουλήσαμε το 1988 και μετακομίσαμε στον Καναδά. Από εκεί κατάγεται η μητέρα μου και έχουμε συγγενείς. Οι δουλειές όμως δεν πήγαν και τόσο καλά, με αποτέλεσμα να γυρίσουμε πίσω στην Ελλάδα και να κατοικήσουμε στα Λιμενάρια της Θάσου.

Το 1994, ένας αδελφός από την Καβάλα μας μίλησε για τον Ιησού Χριστό. Εγώ τότε συνήθιζα να πηγαίνω στην Ορθόδοξη εκκλησία όπου για κάποιο χρονικό διάστημα ήμουν παπαδάκι. Μου άρεσε πολύ αλλά δυστυχώς δεν καταλάβαινα και πολλά από αυτά που λέγονταν και κηρύττονταν, με αποτέλεσμα μετά από λίγο διάστημα να σταματήσω να πηγαίνω.Σε ηλικία 14 ετών έπιασα δουλειά σε μία καφετερία και αυτό έγινε αιτία να αρχίσω σιγά, σιγά να γνωρίζω την αμαρτία. Άρχισα το τσιγάρο, το ποτό, το ξενύχτι και τη σταδιακή γνωριμία με τον κόσμο της νύχτας. Νόμιζα ότι είχα βρει την ζωή που μου ταίριαζε. Στα 16 μου χρόνια μετακομίσαμε πάλι πίσω στη Νίκαια. Οι γονείς μου είχαν ξανανοίξει ένα μαγαζί με παγωτά. Εκεί εμένα ο διάβολος με περίμενε με ανοιχτή την αγκαλιά. Έμπλεξα με άσχημες παρέες, με αποτέλεσμα να αρχίσω το χασίσι και άλλες ναρκωτικές ουσίες τις οποίες έκοψα μετά από τρεις μήνες. Κάποια στιγμή που έκανα μαζί με κάτι φίλους χρήση αυτών των ουσιών, ο Θεός επέτρεψε ο ίδιος μου ο φίλος να πάρει την μορφή του εχθρού της ψυχής. Ευχαριστώ το Θεό, εκείνη την ώρα πήρε το στόμα μου και του είπα: «Ο Ιησούς Χριστός θα νικήσει στη Δευτέρα Παρουσία». Εγώ δεν είχα ιδέα πώς βγήκε από το στόμα μου αυτό. Με αυτό το συμβάν φοβήθηκα πολύ και δεν ξαναέκανα αυτές τις χρήσεις.
Το επόμενο καλοκαίρι, ανέβηκα στην Θάσο να δουλέψω. Το πρωί δούλευα στην παραλία νοικιάζοντας ξαπλώστρες, το απόγευμα σερβιτόρος και το βράδυ στα διάφορα club. Ένα πρωινό ενώ καθόμουν σε ένα μαγαζί και έτρωγα, αντίκρισα τον εαυτό μου στον καθρέπτη και διαπίστωσα ότι τα μάτια μου είχαν ασπρίσει. Είχαν χάσει το φως τους. Μετά από τις πολλές καταχρήσεις έμοιαζα σαν πεθαμένος.Στα 18 μου χρόνια κατατάχθηκα στις ειδικές δυνάμεις. Ευχαριστώ πάρα πολύ τον Θεό που με φύλαξε πολλές φορές κατά την διάρκεια της θητείας μου.
Τον Ιανουάριο του 2001, πήρα την τελευταία άδεια από τον στρατό. Κατέβηκα στην Αθήνα με σκοπό να βγω με τους φίλους έξω και να διασκεδάσω. Όμως το σχέδιο του Θεού ήταν να λείπουν όλοι οι φίλοι μου για διάφορους λόγους. Εκείνο το βράδυ ήταν στο μαγαζί των γονιών μου ένας αδελφός από την εκκλησία της Νίκαιας, ο οποίος όποτε ερχόταν στο μαγαζί μας μίλαγε για τον Χριστό και μου είχε προτείνει να πάω μαζί του και στη νεολαία.Όταν τον είδα στο μαγαζί και μην έχοντας τι άλλο να κάνω, του λέω: «Δεν πάμε σ' αυτή την νεολαία που μου λες;». Και έτσι με οδήγησε ο αδελφός στην εκκλησία.
Εκείνη την ημέρα ήταν Παρασκευή και η εκκλησία είχε προσευχή. Μόλις άνοιξε την πόρτα της εκκλησίας, πάγωσα. Ένοιωσα κάτι διαφορετικό. Ότι το περιβάλλον ήταν άγιο και μύριζε ένα άρωμα, σαν να ήταν χιλιάδες λουλούδια. Γυρνάω και λέω στον αδελφό: «Αυτοί οι

άνθρωποι είναι Άγιοι. Τι δουλειά έχω εγώ εδώ;» και πήγα να φύγω. Ο αδελφός όμως με οδήγησε μέσα και καθώς όλοι ήσαν γονατισμένοι, γονάτισα και εγώ.Ο αδελφός γονάτισε δίπλα μου και μου είπε: «Σωτήρη, αυτή τη στιγμή είναι εδώ ο Θεός. Μίλησε Του απλά, σαν να μιλάς στον πατέρα σου».Έτσι προσευχήθηκα στον Θεό και του είπα: «Θεέ μου, είμαι σαν το καράβι μέσα στην τρικυμιά και με βαράν τα κύματα από αριστερά και δεξιά. Άπλωσε το χέρι σου και σώσε με».Εκείνη την στιγμή μου μιλάει ο Θεός με προφητεία και μου λέει: « Παιδί μου, το ξέρω ότι είσαι σαν το καράβι μέσα στην τρικυμία και σε βαράν τα κύματα από αριστερά και δεξιά. Όσο για το χέρι μου, το έχω απλωμένο. Άπλωσε και εσύ το δικό σου για να σωθείς».Δεν πίστευα στα αυτιά μου. Με έπιασε φόβος Θεού. Κατάλαβα πόσο αμαρτωλός ήμουνα και ξέσπασα σε κλάματα. Ο Κύριος με είχε αναγεννήσει. Μετά από μία εβδομάδα με ελευθέρωσε και από το τσιγάρο και από όλα.
Ελεύθερος πια, έκανα το θέλημα του Θεού και βαπτίσθηκα εν ύδατι. Από τότε βλέπω το χέρι Του το άγιο καθημερινώς στη ζωή μου να με προστατεύει και να με βοηθάει.Μετά από λίγο καιρό και μετά από πολλές προσευχές, ο Κύριος μου χάρισε και το Πνεύμα του το Άγιο. Ενώ κοιμόμουν, ξύπνησα και άρχισα να λαλώ γλώσσες. Τον δοξάζω και τον ευγνωμονώ.Ευχαριστώ το Θεό που πρόσθεσε και του γονείς μου στην εκκλησία Του, όπως θα προσθέσει και τον αδελφό μου. Επίσης, ευχαριστώ το Θεό που το 2005 μου χάρισε μία ευλογημένη σύζυγο, την Έμη και μαζί προχωράμε για τον ουρανό.
Τον ευχαριστώ για όλα τα θαυμάσια που έχει κάνει στη ζωή μου.